

UDÁLOSTI

Vtip Marka Simona

Nepověšší průzkum preferencí byl proveden ještě před vyplněním poslední Louzy. Aktuální preference nejspíšejší strany budou pochopitelně zase vyšší.

Glosa Martina Komárka

Děti jsou dospělé, už nic nedlužím...

Ústavní soud dal za pravdu dvěma sourozencům z Písku. Jejich otec jim dlužil statistice na výživném. Exekutoři mu zabavili řidičák, ale nižší soudy rozhodly o tom, že ho má dostat zpátky. Sourozenci totiž už mají osmnáct let.

Je zajímavé, že až Ústavní soud dospěl k tomu, co každého musí trknout na první pohled: Tím, že děti dospěly, nejsou přece dluhy splaceny a provinění otce smazáno. Vracet mu oprávnění řídit je tedy proti zdravému rozumu. Bohužel není to ojedinělý případ, kdy zdravý rozum projevil až Ústavní soud, ty nižší se řídily něčím zhora jiným.

Když už jsme u onoho základního smyslu pro logiku a spravedlnost: Jak je možné, že se dluhy vyplňují tak vysoko? Jak to, že je placení příspěvku vlastním dětem u nás takový problém? Někteří otcové se cítí ukřivdění tím, jak s nimi zacházel soud a bývalá žena. To je však neomlouvá. Jiní se dokážou úspěšně skrývat a zapírat. (Mluvím o otcích, protože matek se dluhy na výživném týkají jen okrajově.)

Zájem dětí přece musí být na prvním místě. Mechanismus vymáhání výživného má být účinný a bleskurychlý. Mimochodem, zabavení řidičáku je potupné nejen pro provinilce, ale zejména pro stát, který nedokázal přijít na něco chytřejšího a účinnějšího. Kdy už se dočkáme změny k lepšímu?

Autor je bývalý politik a novinář.

Den Ivana Hoffmana

Dojždění za prací

O statistiky se zajímáme proto, že z nich čerpáme povzbuzení. Většinou z nich totiž vyčteme, že existují lidé, kteří jsou na tom ještě hůř než my. Lidé, kteří ze statistik vyčtou, že jsou na tom nejhůř ze všech, je statisticky nejméně. Platí to i o dojždění za prací. Statistika neposlouží při volbě zaměstnání či bydliště, ale může nám pomoci smířit se s tím, co bychom těžko měnili.

Některá statistická zjištění lze snadno vysvětlit. Třeba to, že nejdéle trvá cesta do práce Pražanům a dojždějí do Prahy. Bude to tím, že v Praze se statisticky i nejvíce vydělává a že je tam statisticky nejdražší bydlení.

Vedle času, stráveného na cestě do práce a z práce, hraje roli i to, kolik nás cestování za prací stojí. Je zjištěno, že „zdravé náklady na dopravu“ by měly činit maximálně 15 procent měsíčního rodinného rozpočtu. Přes 80 procent měsíčního příjmu totiž podle statistiků průměrné rodině spolknou nájem, energie, potraviny, pojištění, telefon a internet, ošacení a kroužky pro děti.

Ideálem je mít práci v místě bydliště anebo bydlet tam, kde je práce. Tehdy člověk dojžděním neztrácí čas a dojždění ho nestojí peníze. Naplněním tohoto ideálu je práce z domu. Není překvapivé, že lidí, kteří chtějí pracovat z domu, stále přibývá. Z domu prý chtějí pracovat už i skladníci!

V praxi ovšem dojždění za prací není naší největší starostí. Hlavní prioritou je práci mít.

Zveřejněné názory přináší různé pohledy publicistů a osobností, nemusejí vyjadřovat stanovisko Deníku.

Příspěvky státu nevidomým klesly o miliony korun ročně

Lidé s problémy zraku přibývá, ale snižuje se částka, kterou dostávají na pomůcky. Zhoršuje se tak jejich integrace do společnosti, varuje neziskovka.

PAVEL CECHL

Indikátory barev, čtečky textů na monitorech, kalkulačku s hlasovým výstupem, digitální a kamerové lupy, ale i speciální psací stroj či vodícího psa. To vše v současnosti potřebují nevidomí, aby se bez cizí pomoci dokázali orientovat v nynějším světě. „Tyto technologie jsou díky své malosériovosti drahé, ale bez nich je nevidomý odříznutý od počítače a od internetu, a tedy od všech služeb, které jsou na použití výpočetní techniky založeny,“ říká Vladimír Jareš z Nadačního fondu FriendlyVox, který má sám nevidomého syna.

STO TISÍC ZA POČÍTAČ

Přístup k internetu je podle něj v dnešní době samozřejmostí pro většinu lidí. „Ne tak pro zrakově postižené, kteří se při práci s internetem neobejdou bez speciálně vybaveného počítače,“ doplňuje

je Jareš, který proto vyvinul ozvučený bezplatný online portál pro orientaci na webu. Cena takového počítače se pohybuje v průměru kolem sta tisíc korun, a proto na tuto pomůcku stát přispívá.

V současnosti ovšem tyto příspěvky prudce klesají. Vyplývá to z dat, která si Deník vyžádal od Úřadu práce, jenž dávky vyplácí. Zatímco v roce 2016 proplatil 87,5 milionu, loni to bylo už jen 82,6 milionu. Za prvních deset měsíců letošního roku pak celková vyplacená částka byla pouhých 66,5 milionu. Podle neziskových organizací se další propad ve zbytku roku nedá dohnat a dá se čekat další výrazné snížení.

SLOŽITÉ ŽÁDOSTI

„Hlavní bariérou je složitost pomůcek, na které stát přispívá, a složitost podání a vyřízení žádosti o příspěvek, kvůli které mnoho lidí při ztrátě

zraku na užití počítače rezignuje,“ domnívá se Jareš. Pokud tak úřadům docházejí peníze, mají podle něj možnosti, jak výplatu dávky stanovenou do dalšího roku.

Podle ministerstva práce a sociálních věcí však pokles není daný tím, že by stát na nevidomých šetřil. Může za ním být několik důvodů. Například limit, který je na výplatu dávky stanovený. V průběhu pěti let nesmí přesáhnout osm set tisíc na osobu. Navíc se prý technika zdo-

nalila. „Některé moderní produkty plní více funkcí,“ domnívá se Barbara Hanoušek Eckhardová z tiskového odboru ministerstva. Jinými slovy tak nevidomí nemusejí žádat o více přístrojů najednou, stačí jim jeden.

OPOMÍJENÝ SEVER

Podle údajů nadačního fondu není situace ve všech krajích stejná. Někde jsou na tom hůř. Například v Karlovarském kraji prý putuje ke slabozrakým pouhých osm ozvučených počítačů ročně. „Nízký počet příspěvků na pomůcky pro těžce zrakově postižené v našem kraji vychází mimo jiné z faktu, že zde nejsou vysoké školy ani speciální školy pro lidi se zrakovým postižením,“ uvedla ředitelka karlovarského TyfloCentra Pavlína Lišková. Starší lidé, kteří v kraji zůstávají, dávají přednost základním pomůckám, protože je pro ně práce s počítačem složitá.

Foto: Shutterstock

Hamáček: Pro nedůvěru vládě hlasovat nebudeme, předčasné volby podpoříme

Praha – Sociální demokracii se z vlády nechce. V pátečním hlasování o vyslovení nedůvěry kabinetu vedenému Andrejem Babišem (ANO), v němž je koaličním partnerem, její poslanci opustí sál a konečného rozhodování se tak nezúčastní. Opoziční strany podle ní nenabízejí další alternativu.

Ale v případě, že se podaří opozici shromáždit 105 hlasů pro rozpuštění sněmovny a vyhlášení mimořádných

voleb, patnáct poslanců ČSSD ji podpoří. K rozpuštění je potřeba aspoň 120 poslanců.

OBAVY Z OKAMURY

„Jsem přesvědčen, že sociální demokracie šla do vlády proto, aby vláda nebyla závislá na straně, kterou pokládáme za extremistickou,“ řekl po jednání grémia a předsednictva předseda ČSSD Jan Hamáček. Narážel tím na snahu Tomia Okamury (SPD) získat podíl na moci.

Podle Hamáčka by bylo ideální, kdyby se Babiš vzdal své funkce sám, ale to prý není reálné. „Současný vládní projekt při konstelaci sil na politické scéně nemá alternativu. Při jakékoliv konstelaci zůstává Andrej Babiš premiérem,“ míní Hamáček.

Sám premiér ve svých vystoupeních zopakoval, že nikdy neodstoupí. „Já předpokládám, že po tomto stanovisku sociální demokracie bude vláda pokračovat dál,“

řekl v České televizi předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Rozhodnutí ČSSD ale podle něj není stačké, očekával by, že kabinet podpoří i hlasováním.

Opozice požaduje konec Babiše ve vládě kvůli jeho obvinění v kauze Čapí hnízdo. V reportáži premiérův syn Andrej obvinil spolupracovníky svého otce, že ho drželi kvůli kauze Čapí hnízdo na Krymu. Premiér to odmítl. (pkl)

Studovat mohou v učebně rodu Zátků

České Budějovice – Po čtyřech letech mají hotovo. Řeč je o učebnách v pavilonu F Ekonomické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Právě tedy totiž včera slavnostně otevřeli poslední dvě zrekonstruované učebny.

I ty byly stejně jako čtyři předchozí kromě nového nábytku a počítačů vyzdobeny speciálními polepy, jež mají za cíl připomínat významné osobnosti jižních Čech – tentokrát rodu Zátků a Hardtmuthů.

Ladislav Rolínek, děkan Ekonomické fakulty Jihočeské univerzity, uvedl, že tím důvodem, proč jsou na zdech místnosti citáty, moudra a obrazy právě těchto dvou zmíněných rodů, je jejich přínos pro České Budějovice. „Byli to nejen úspěšní podnikatelé, ale také inovátoři,

kteří řešili řadu společenských věcí, byli politicky čini, dělali něco navíc.“

Prohlédnout si výsledek své práce sem ve středu dopoledne přišli i fotograf a budějovický patriot Milan Binder s grafikem Michalem Jánským. „Já si tu realizaci hlídám od samého začátku až do konce, takže spokojený jsem,“ zhodnotil konečnou podobu grafik Michal Jánský a pokračoval: „Důležitá byla spolupráce s panem Binde-rem, který poskytl spoustu materiálů, z nichž se pak musela udělat selekce,“ dodal s tím, že následný proces grafického návrhu trval dva měsíce. „Mezitím muselo dojít k rekonstrukci obou místností, abychom poté na samotný závěr mohli přijít v praxi cestu od nápadu k realizaci.“

POCTA. Po Františku Křížíkovi či Vojtěchu Lannovi se dočkaly svých příběhů v učebnách Ekonomické fakulty Jihočeské univerzity i rody Hardtmuthů a Zátků. Foto: Deník/Klára Skálová

Tím ale postupná přeměna objektů Ekonomické fakulty Jihočeské univerzity nekončí. Jak uvedl Petr Štumpf, PR manažer ekonomické fakulty, změnit tvář by měl do budoucna i nově zrekonstruovaný děkanát. „Tam už

nebudou učebny věnované nějakému rodu. Tady plánujeme spíše nějakou výzdobu, jež bude atraktivní i pro studenty. Mohla by být interaktivní, aby si ji studenti mohli částečně tvořit sami,“ dodal. (ks)